

Философията на молитвата

Представяме откъси от писанията на Хазрат Мирза Гулам Ахмад, Обещаният Месия и Имам Махди (ас) за силата на приемането на молитвата. Те са преиздадени във втория том на „The Essence of Islam”.

Да се молим е човешко, да се отговори е Божествено

Когато едно дете, водено от глада, плаче за мляко, а млякото се произвежда в майчината гърд. Детето не знае какво е молитва, но неговият плач кара млякото да потече. Това е универсален опит. Понякога, когато майката не възприема присъствието на мляко в гърдите си, плачът на бебето му помага да потече. Как тогава нашите молби към Всевишния да не водят до нищо? Те със сигурност водят до всичко. Но онези незрящи хора, които се наричат учени и философи, не могат да го видят. Ако човек е трябвало е трябвало да се замисли върху философията на молитвата, имайки предвид връзката, която детето има с майка си, той лесно го разбере. Вторият вид милост идва след молитва. Ако продължаваш да искаш, ще продължаваш да получаваш.

„Молете се на Мен, аз ще отговоря на молитвите ви”¹ не е само многословие, а характерна чета на човешката природа. Да се молиш е човешко, да отговориш е Божествено. Онзи, който не разбира и не вярва, е фалшив. Картината с детето, която описах по-рано, разяснява философията на молитвата по чудесен начин.²

Именно по време на изпитания се разкриват чудесните и редки качества и ефекти на молитвата. **Истината е, че нашият Бог се разпознава само чрез молитви.**³

Етикет на молитвата

Молитвата е нещо прекрасно. Жалко е, че онези, които се молят не са запознати с истинския начин за молитва, нито пък с начините за приемане на молитва. Истината е, че самата реалност на молитвата е станала непозната. Има такива, които отричат ефективността на

молитвата напълно. Има и такива, които не я отричат, но техните молитви не са приети поради липсата им на познания за начина на молитва и не са молитви в истинския смисъл; тяхното състояние е по-лошо от на тези, които отричат ефективността на молитвата. Тяхното практическо състояние е тласнало много други към ръба на атеизма.

Първото условие за молитва е молещият се да се уморява и да не става жертвана отчаянието, ако нищо не се случи. Понякога се вижда, че една молитва се отправя до момента, когато е на път да се изпълни и тогава молещият се уморява и резултатът е провал и неудовлетвореност. Неудовлетвореността води до отричане на ефективността на молитвата и постепенно се превръща в отричане на Бог. Казва се, че ако има Бог, който приема молитвите, защо тогава тези молитви, които са били отправяни дълго време, не са приети? Ако тези, които мислят по този начин и се препъват, се замислят за тяхната липса на постоянство, ще осъзнаят, че цялата им неудовлетвореност е резултат на собствената им прибързаност и нетърпение, които са създали грешна представа за Божията сила и се е превърнала в отчаяние. Затова човек никога не трябва да се отказва.

Бъдете искрени и непоколебими

Молитвата е като засаждане на семена от фермер. Той заравя най-добрите семена в почвата и кой може да очаква, че по това време малкото семенце ще порасне в голямо дърво и ще ражда плодове? Страничните наблюдатели и дори самия фермер не могат да видят, че семенцето придобива формата на растение под земята. Но в действителност в рамките на няколко дни семенцето претърпява промяна и придобива формата на растение, изправя се и се показва над земята и става видимо за всеки. От момента, когато семето е поставено в земята, то е започнало своята подготовка, за да се превърне в растение, но за околото, което възприема само видимото, това не е било ясно докато не се е показало над земята и не е станало видимо. Едно невежо дете няма да разбере на този етап, че то ще даде плод след известно време. То желае да види плодовете веднага, но мъдрият фермер ще знае кога то ще роди плодове. Той ще се грижи за него всеотдайно и ще го храни докато дойде време, когато ще се родят плодове, които също ще узреят.

Същият е случаят с молитвата, която се подхранва по същият начин и ражда плодове. Тези, които бързат, се уморяват лесно и се отказват, а тези, които са твърди и постоянни, постигат целта си. Вярно е, че има много етапи при молитвата, пренебрегването на които, лишава молещите се от плодовете на техните

молитви. Те бързат и не могат да чакат, докато в делата на Всевишния има прогресия. Никога не се случва човек да се ожени и на следващият ден да му се роди дете. Въпреки че Бог е Всемогъщ и може да прави каквото си пожелае, въпреки това е необходимо спазването на системите и законите, които той е създал. В първите етапи от развитието на детето не се знае нищо, както отглеждането на растителност. Със месеци нищо не е сигурно. След това започват да се усещат движенията и след изтичането на пълния период, детето се ражда след страхотни родилни мъки. Раждането на детето, също така, дава и нов живот за майката. За един мъж е трудно да разбере проблемите и мъките, които трябва да понесе една жена по време на своята бременност, но е вярно, че идването на детето дава нов живот на майката. Тя трябва да приеме смъртта, за да има радостта от раждането на детето. По същият начин молещият се трябва да се откаже от прибързаността и да понесе всички мъки и никога да не си мисли, че молитвата не е приета. Накрая идва време за резултатите от молитвата да се проявят; детето, което е целта, е родено.

Молитвата трябва да се отправя до момента, в който не доведе до резултати. Наблюдавали сте как, когато парче плат е сложено под стъкло, лъчите на слънцето се концентрират и температурата

достига до точка, която запалва плата. По същият начин е необходимо молитвата да се отправя до етапа, когато тя трябва да развие изгарящата си сила и изгаряйки всички неуспехи и разочарования, да постигне желаната цел.

Човек трябва да отдели на молитвата много време и тогава Всемогъщият Бог показва резултати. Според моя опит, който потвърждава опита на праведниците в миналото, ако има мълчание, има надежда за успех, но ако има бърз отговор, е малко вероятно целта да бъде постигната. Когато просякът отиде до някого и го помоли смирено и честно и не се отмества от мястото си, дори когато го смърят и продължи с молбата си, накрая моленият се разчувства и дава нещичко на просяка въпреки скъперничеството си. Тогава защо молещият се на няма поне толкова упоритост, колкото обикновения просяк? Когато Всемогъщият Бог, който е Щедър и притежава Величие, вижда, че Неговият скромнен слуга стои на прага му от дълго време, Той не го води към лош край. Ако бременна жена стане нетърпелива след четвъртия или петия месец и вземе лекарства за аборт, детето няма да се роди, но тя самата ще бъде отчаяна. По същият начин, този, който бърза преди да му е дошло времето, само страда от загубата и поставя вярата си в опасност. При такива условия някои хора стават атеисти. Имаше един дърводелец в

нашето село, чиято жена се разболя и почина. Той каза, че няма Бог, че ако множеството му молитви били приети, жена му нямало да умре. По този начин той станал атеист. Ако праведен човек практикува вяност и искреност, неговата вяра ще се насърчава и той ще постигне целта си. Богатствата на този свят нямат никаква стойност в сравнение с Всемогъщия Бог. Той може да направи всичко в един миг. Не сте ли виждали как Той дава власт на един напълно неизвестен народ и накарва велики кралства да им се подчинят и направи от робите крале? Ако човек е праведен и е отдаден изцяло на Бог, той ще води отличен живот, но условието е да е честен и решителен. Неговото сърце трябва да бъде непоклатимо, да не се хвали или да кръшка. Какво имаше в Аврам, което го направи баща на неговия народ и баща на онези, които са отдадени на Бога и Всемогъщият Бог благослови с безброй блага? Това беше неговата праведност и искреност. Аврам помолил Бог Пророкът да се появи из между потомството му в Арабия. Била ли е приета веднага? Дълго време след Аврам никой не обръщал внимание на тази молитва, но тя била изпълнена с появата на Светия Пророк (мир и благословиите на Аллах нему) и колко велико е било изпълнението ѝ.⁴

Два начина за приемане на молитва

Трябва да се напомни, че приемането на молитва става по два начина: единият е като изпитание, а другият е като възхвала. Като изпитание понякога се приема молитвата на грешниците, на непокорните и дори на неверниците, но подобно приемане не показва истинско приемане, то става по пътя на изпитанието. Условието за приемане на молитвата като възхвала е, че молещият се трябва да бъде един от избраниците на Всемогъщият Бог и светлината и признаците, че той е един от избраниците трябва да струи от него във всички посоки. Той приема молитвите само на онези, които по Негова преценка са праведни и Му се подчиняват. Разликата между двете приемания е, че при приемането на молитвата по пътя на изпитанието, няма условие молещият се да е праведен и приятел на Бог, нито пък е задължително при приемане на подобна молитва Всемогъщият Бог да известява приемането чрез специална комуникация. Нито пък тези молитви са от такава висока степен на приемане, че това да е някакво прекрасно и необикновено събитие. Онези молитви, които се приемат чрез възхвала, имат следните знаци:

Първо, молещият се трябва да е праведен, истински и перфектен човек.

Второ, той трябва да е информиран

за приемането на неговата молитва чрез словото Божие.

Трето, повечето от тези молитви са от висока важност и се отнасят до големи дела, приемането на които показва, че работата или планирането на човека, а специалната Висша сила, която се проявява в случаи на избрани слуги.

Четвърто, молитвите чрез изпитание се приемат рядко, но молитвите чрез възхвала се приемат много повече. Много често молещият се чрез възхвала е имал толкова много проблеми, ако те се бяха случили на някой друг, той сигурно не би намерил друг изход от колкото да се самоубие. Случва се така, че когато онези, които боготворят света и са далеч от Всемогъщия Бог, са сполетени от голяма мъка, тъга, болест, проблеми или изпитания, от които няма изход, те в пристъп на слабост вземат отрова, хвърлят се в кладенци или се самоубиват с оръжие. В подобни трудни ситуации, човекът, който се радва на екзалтация, е подкрепян от Всевишния по чудесен начин посредством силата на вярата му и специалната му връзка с Бог. Божието благоволение го хваща за ръката по един прекрасен начин, така че сърцето на онзи, който е наясно с тези мистерии, става неволен свидетел, че съответния човек е подкрепян от Бог.

Пето, молещ се чрез възхвала

е получател на Божиите блага и Всемогъщият Бог става негов пазител по всички дела и светлината на Божията любов и знаците на приемане от Бог и на духовно удовлетворение и благодат се изразяват на лицето му, както каза Бог, Всеславния:

“И ще видите на лицата им свежест от блаженство.”⁵

и:

“Виж! Приятелите на Аллах не трябва да се страхуват или да тъгуват.”^{6,7}

Какво е молитва?

Когато нашата душа са в търсене на нещо, протяга ръка с голямо усилие и плаче към извора на благодатта и оказвайки се безпомощна, търси светлина отнякъде чрез своето отражение, това състояние също е като състояние на молитва. Всички мъдрости са били проявени чрез такава молитва и ключът към всяка къща на познанието е молитвата. Няма знание или прозрение, което да се е проявило без нея. Нашето мислене, нашето отражение и нашето търсене на скрита цел са части от молитвата. Единствената разлика е, че молитвата на онези, които притежават прозрение, зависи от начините на прозрение и тяхната душа, разпознавайки извора на благодатта, протяга ръка към него с проникновение. Молитвата

на заблудени хора е усилие, което се проявява в размишление, мислене и търсене на средства. Онези хора, които нямат вътрешна връзка с Всемогъщият Бог, нито пък вярват в нея, те също търсят чрез размишления, че по някакъв начин успехът им е бил подсказан в сърцата от небитието, а молещият се, който притежава прозрение, също желае Бог да му отвори пътя към успеха, но заблудения, който няма връзка с Всемогъщият Бог, не знае за извора на благодатта. Той също, като онзи, който притежава прозрение, търси помощ от другаде и се концентрира върху средствата за получаване на такава помощ, но човекът, който има прозрение се е фокусирал върху фонтана. Другият върви в тъмнина и не знае, че каквото и да докосне сърцето вследствие на размишление, е също от Всемогъщият Бог, който лекувайки безпокойството на неспокойния молец се, прехвърля необходимото знание в сърцето на този, който размишлява.

Мисълта за мъдрост и разбиране, която влиза в сърцето чрез размишление, също идва от Бог и въпреки, че човек не може да го осъзнае, Всемогъщият Бог знае, че той моли Него. В края на краищата той е дарен с неговата цел от Бог. Този метод за виждане на светлина, ако е търсена с прозрение и признаването на истинския водач, е молитвата на разумния човек; но ако светлината се търси от непознат източник, само

чрез размишления и разсъждения, без да се фиксира погледа върху истинския източник на светлина, това е само прикрита молитва ...

Молитвата и планирането са две естествени нужди

Тъй като връзката между планирането и молитвата е доказана от закона на природата, също така е доказан от доказателствата в книгата на природата. Често се забелязва, че когато човешкия характер е в момент на нужда, има склонност към планиране и лекуване, като по този начин естествено се стреми към молитва, даване на милостиня и благотворителност ... Духовният аргумент е, че вътрешния закон на човека още от самото начало кара всички народи да не разделят молитвата от средствата и планирането, а да търсят планове с молитва. Накратко молитвата и планирането са две естествени нужди на човешката природа, които още от създаването на човека, са служили на човешката природа, като двама истински братя. Планирането е необходимо следствие от молитвата и молитвата подтиква към планиране. Щастие на човека се състои от това, преди да започне да планира, чрез молитва да потърси помощ от извора на благодатта, за да му бъде предоставена светлина от вечно течащият извор и да му бъдат предоставени най-добрите планове.

Този, който се моли на Бог по време на трудности страдание и търси решение на своите проблеми от Него, постига удовлетворение и истински просперитет от Всемогъщия Бог, при условие, че се моли до краен предел. Дори ако не постигне целта на своята молба, той е получил някакъв друг вид удовлетворение от Всемогъщия Бог и не изпитва безпокойство. Като допълнение се вярата му укрепва и увереността се увеличава. Но този, който в молбите си не се обръща към Всемогъщия Бог, остава сляп през цялото време и умира сляп ...

Този, който се моли искрено и от душа, никога не остава разочарован. Това благоденствие, което не може да бъде постигнато чрез пари, власт и здраве, но което е в Божиите ръце и той до дарява в каквата форма пожелае, се връчва чрез перфектна молитва. Ако Всемогъщият Бог пожелае, искрения и праведен човек постига такава наслада след молитва, каквата не може да постигне и императорът на императорския трон. Това е истинският успех, който се дарява накрая на онези, които се молят. 9

Бележки

1. *Свещения Коран, Al-Mi'tin, Стих 61 [Издател].*
2. [*Malfuzat, том 1, стр. 129-130 (Английски превод на The Essence of Islam , том 2, стр.198-199)*].
3. [*Malfuzat, том III, стр. 201 (Английски превод на The Essence of Islam , том 2, стр.199)*].
4. [*Al-Hakm, том 7, номер 8, 28 февруари 1903, стр. 1-3 (Английски превод на The Essence of Islam том 2, стр. 199-203)*].
5. *Свещения Коран, Surah Al-Tatfif, Стих 25.*
6. *Свещения Коран, Surah Al-Yunus, Стих 63.*
7. [*Tasdiq-un-Nabi, стр. 43-45 или Maktubat-e-Ahmadiyya, том III, стр. 75-77 (Английски превод, том 2, стр.203-205)*].
8. [*Ayyam-us-Sulh, Ruhani Khaza'in, том 14, стр. 230-232 (Английски превод на The Essence of Islam , том 2, стр. 206-207)*].
9. [*Ayyam-us-Sulh, Ruhani Khaza'in, том 14, стр. 237 (Английски превод на The Essence of Islam , том 2, стр. 207-208)*]